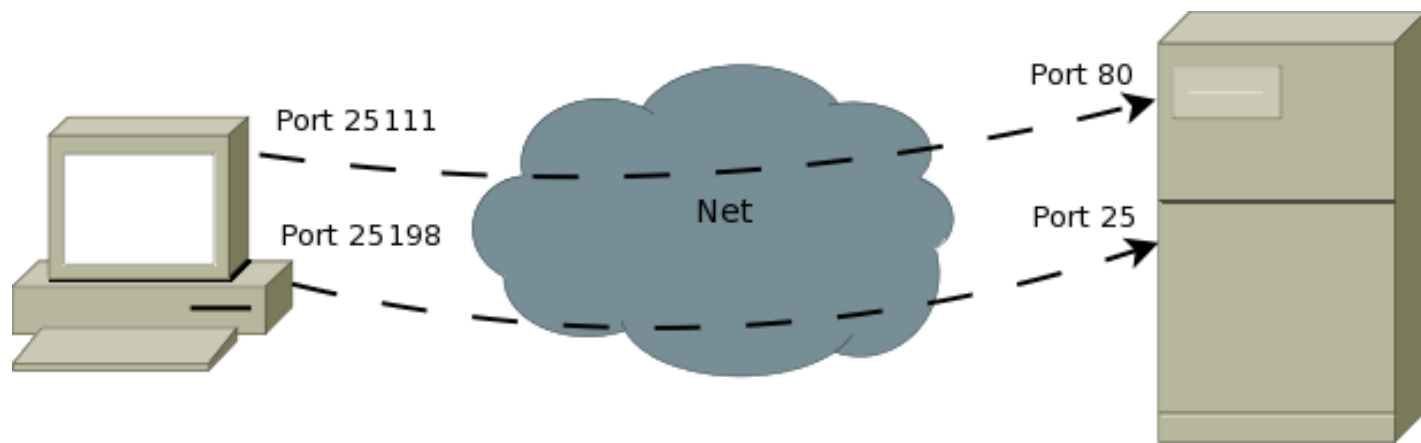

Транспортен слой.
Транспортни протоколи TCP
и UDP.

Какво ще научим?

- Функциите на транспортния слой
- Установяване на съединения (сесии)
- Портове и сокети
- Протокол TCP. 3-way handshake. SYN Flood атаки. Приложения.
- Протокол UDP. Приложения.

Общи положения

Транспортният слой (transport layer) осигурява транспортирането на съобщения от източника до получателя. Той е най-ниският слой, който реализира връзка от тип “край-край” между комуникиращите системи.

Изгражда **програмен канал между портовете** на

Общи положения

Най-общата цел на транспортното ниво е да осигури **ефективни и надеждни услуги** на своите потребители - процеси в приложното ниво.

Транспортното ниво трябва да прехвърля произволно дълги съобщения между два крайни абоната.

За тази цел използва услугите на по-долното мрежово ниво.

Транспортното ниво предлага **два вида обслужване – със съединение** (надеждни) и **без съединение** (ненадеждни).

Протоколи със съединение

При протоколите със съединение имаме **три фази** – установяване на съединение, трансфер на данни и закриване на съединението.

Транспортното ниво трябва **да предоставя интерфейс на приложното ниво**.

Примерен интерфейс за надеждно обслужване се състои от следните примитиви LISTEN, CONNECT, SEND, RECEIVE, DISCONNECT.

Да предположим, че имаме приложение с един сървър и много отдалечени клиенти.

Установяване на връзката

Първоначално сървърът изпълнява примитива **LISTEN**, който го блокира докато не се появи клиент.

Когато клиентът иска да се свърже със сървъра, той изпълнява примитива **CONNECT**. Това изпълнение блокира клиента и изпраща пакет за установяване на връзка към сървъра.

Ако сървъра е в състояние на слушане (блокиран след изпълнение на **LISTEN**), той изпраща обратно пакет за потвърждение за създаване на връзка, което отблокира клиента и връзката е създадена.

Обмен на данни

След установяване на връзката сървър и клиента могат да **обменят данни**, като например всеки от тях изпълнява **RECEIVE** за изчакване на другия да изпълни **SEND**.

Докато двете страни могат **да спазват реда**, в който трябва да предават данни тази схема работи добре.

Всеки изпратен пакет данни трябва да се потвърждава обратно към изпращача.

Когато връзката вече не е нужна, тя трябва да се прекрати за да се освободят заетите от нея ресурси.

Освобождаване на връзката

Освобождаването на връзката има два варианта – симетричен и асиметричен.

При асиметричният вариант, само клиентът може да прекрати връзката чрез изпълнение на примитива **DISCONNECT**, който води до изпращане на пакет за прекратяване на връзката до сървъра.

При симетричния вариант и двете страни трябва да затворят връзката, т.е. да изпълнят **DISCONNECT** независимо един от друг.

Когато едната страна изпълни **DISCONNECT**, това означава че тя повече няма да предава данни, но не означава че няма да приема данни.

Транспортни протоколи

Услугите, предоставяни от транспортното ниво, се реализират от **протокола на транспортно ниво**, който действа между транспортното ниво на двата крайни абоната.

Всъщност транспортните протоколи си **приличат с протоколите на канално ниво**.

И двата типа протоколи се грижат за отстраняването на грешки, за последователно предаване на данните, за управление на потока и др.

Транспортни протоколи

Съществуват и много разлики.

При протоколите от каналното ниво двете точки взаимодействат помежду си през физически канал.

При транспортното ниво този физически канал се заменя от комуникационна подмрежа до целия Интернет.

Друга съществена разлика е, че при изпращане на кадър от каналното ниво той или пристига или се изгубва, докато пакетите при транспортното ниво могат да престояват в маршрутизаторите, да обикалят цялата подмрежа, докато достигнат местоназначението.

Мультиплексиране. Портове и сокети

За да могат множество процеси на един единствен хост да използват по едно и също време транспортния протокол, имаме адрес или **порт** (16-битов номер) за всеки процес.

В комбинация с мрежовия (IP) адрес се формира **сокет** (socket):

IP:port

Двойка сокети идентифицира едно съединение.

Видове портове

Според **RFC 6335** портовете се делят:

- Системни или Добре известни, **0-1023**, (присвояват се от IANA);
- Потребителски или Регистрирани, **1024-49151** (присвояват се от IANA);
- Динамични (Частни или Ephemeral - краткотрайни), **49152-65535** (не се присвояват)

<http://www.iana.org/assignments/service-names-port-numbers/service-names-port-numbers.xhtml>

Видове портове (2)

Добре известните портове са резервирани за популярни услуги и приложения – HTTP, POP3/SMTP, Telnet и др.

Регистрираните портове се присвояват на потребителски процеси и приложения.

Динамичните портове се присвояват динамично на клиентски приложения, инициращи сесия. Услугите не използват такива портове (с изключение на peer-to-peer file sharing програми).

Видове портове (3)

Номера, използвани и в **TCP**, и в **UDP**. За постигане на по-висока производителност някои приложения в даден момент се опират на **TCP**, в друг - на **UDP**.

Например, ниското закъснение, внасяно от **UDP**, позволява на **DNS** да обслужва бързо много клиентски заявки. Но понякога изпращането на заявената информация може да изисква надеждността на **TCP**.

Т.е **DNS** използва известния **порт 53** и с двата протокола.

TCP портове

Port Number Range	Port Group
0 to 1023	Well Known (Contact) Ports
1024 to 49151	Registered Ports
49152 to 65535	Private and/or Dynamic Ports

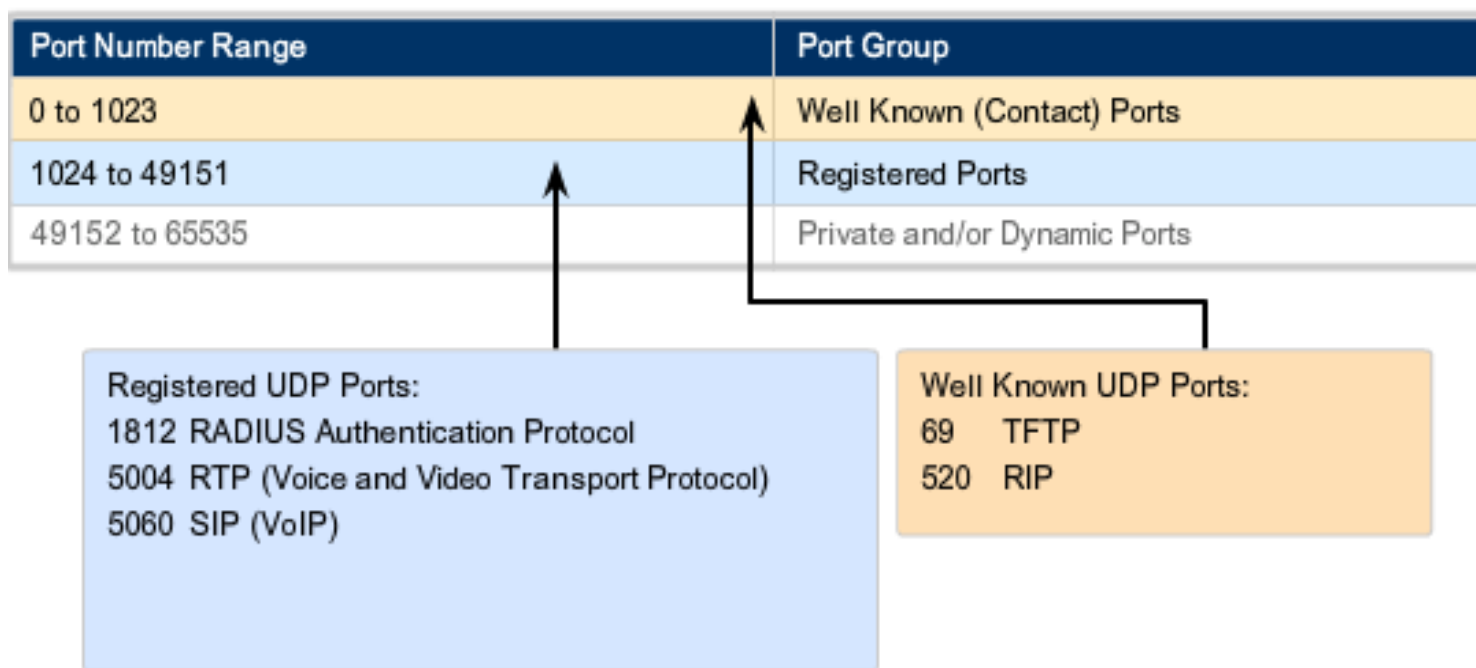
Registered TCP Ports:

1863 MSN Messenger
2000 Cisco SCCP (VoIP)
8008 Alternate HTTP
8080 Alternate HTTP

Well Known TCP Ports:

21 FTP
23 Telnet
25 SMTP
80 HTTP
110 POP3
194 Internet Relay Chat (IRC)
443 Secure HTTP (HTTPS)

UDP портове

TCP/UDP портове

Port Number Range	Port Group
0 to 1023	Well Known (Contact) Ports
1024 to 49151	Registered Ports
49152 to 65535	Private and/or Dynamic Ports

Registered TCP/UDP Common Ports:
1433 MS SQL
2948 WAP (MMS)

Well Known TCP/UDP Common Ports:
53 DNS
161 SNMP
531 AOL Instant Messenger, IRC

TCP и UDP

Двата основни протокола на транспортния слой в TCP/IP модела са **Transmission Control Protocol (TCP)** и **User Datagram Protocol (UDP)**.

И двата управляват комуникациите между приложения, работещи на компютри в Мрежата и са от типа “**край до край**” (**end to end**).

Разликите между двата са във функциите, които реализират.

UDP е по-опростен, осигурява ненадеждно обслужване с **неустановена връзка** (**connectionless**), дефиниран в **RFC 768**.

Предимство е ниското закъснение.

TCP и UDP

Протоколните единици в UDP се наричат **дейтаграми**, за които подобно на IP пакетите се полагат максимални усилия за доставяне - "best effort".

Типични приложения на UDP са:

- Domain Name System (DNS)
- Video Streaming
- Voice (Video) over IP (VoIP); Video over IP
- мониторинг и управление на мрежите (SNMP)
- опростен пренос на двоични файлове (Trivial FTP).

TCP и UDP

TCP е протокол, който предоставя надеждно обслужване с установена връзка (**connection-oriented**), дефиниран в RFC 793.

TCP внася допълнително закъснение заради функциите по надеждност, спазване на реда на подаване на единиците с данни (**сегменти**) и управление на потока.

Всеки TCP сегмент има 20 байта служебна информация, с които опакова приложните данни, докато при UDP дейтаграмите те са само 8 байта.

TCP и UDP

Типични приложения на TCP са:

- Web браузъри и сървъри
- E-mail
- сигурен обмен на файлове (FTP)

TCP сегменти и UDP дейтаграми

TCP Segment

↑
20 Bytes
↓

UDP Datagram

↑
8 Bytes
↓

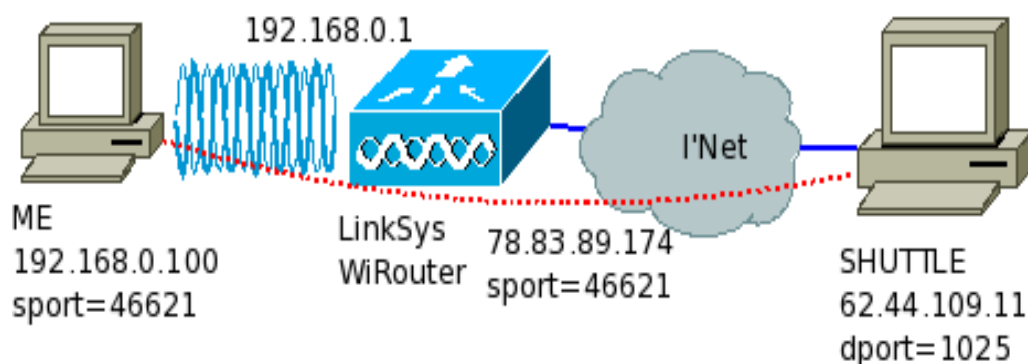
Адресиране с портове. Идентифициране на “разговорите”

TCP и UDP базираните услуги следят комуникациите между различни приложения в Мрежата.

За да разпознаят сегментите и дейтаграмите на всяко приложение, и TCP сегментите, и UDP дейтаграмите имат полета в заглавната част, които уникално идентифицират тези приложения - **номерата на портовете**.

По-конкретно, порта-източник и порта-местоназначение: **source port** и **destination port**.

Установена TCP сесия (SSH)

source port (sport) е номера на комуникацията, свързана с приложението – инициатор на “разговора” (**сесия**).

destination port (dport) е номера на комуникацията, свързана с приложението – дестинация, работещо върху отдалечения хост.

conntrack

```
[root@shuttle]#less /proc/net/ip_conntrack
```

```
tcp          6 432000 ESTABLISHED src=78.83.89.174  
dst=62.44.109.11 sport=46621 dport=1025 packets=243  
bytes=20821 src=62.44.109.11 dst=78.83.89.174  
sport=1025 dport=46621 packets=156 bytes=28980  
[ASSURED] mark=0 secmark=0 use=2
```

```
[root@me]# less /proc/net/nf_conntrack
```

```
ipv4         2 tcp          6 431761 ESTABLISHED  
src=192.168.0.100 dst=62.44.109.11 sport=46621  
dport=1025 packets=262 bytes=22097 src=62.44.109.11  
dst=192.168.0.100 sport=1025 dport=46621  
packets=167 bytes=30432 [ASSURED] mark=0 secmark=0  
use=2
```

source port

Двойката (IP:port No) на източник и местоназначение идентифицира конкретна сесия между два хоста.

Например, HTTP заявка за web страница, изпратена към web сървър (port 80) с IPv4 адрес 192.168.1.20 е насочена към сокет 192.168.1.20:80.

Ако web браузъра е на хост с IP: 192.168.100.48 и динамично му е присвоен порт 49152, сокет, където трябва да бъде “свалена” web страницата ще е 192.168.100.48:49152.

destination port

Номерата на портове се присвояват по различни начини, в зависимост от това дали съобщението е заявка или отговор.

Процесите на **сървър** са със **статични номера**, а клиентите **динамично** избират номер на порт при всяка сесия.

Клиент изпраща заявка до сървър:
destination port е номер на порт, присвоен на процеса (демона) на услугата, стратирана на отдалечения хост.

Socket [IPv6]:port

За да няма объркване между двуеточията в IPv6 и двуеточието преди порта.

Например, Apache сървър да “слуша” на порт 80:

```
Listen [2001:db8::a00:20ff:fea7:ccea]:80
```

Сегментиране и възстановяване

TCP и UDP се справят със сегментирането по различен начин.

В **TCP** в заглавната част на всеки сегмент се съдържа **пореден номер (sequence number)**. Благодарение на него в Транспортния слой на дестинацията се възстановява реда, по който сегментите са били предадени.

Услугите в **UDP** също следят сесиите между приложенията, но не и реда, по който се предава информацията, и поддържането на връзката.

Сегментиране и възстановяване

В UDP заглавието **липсва** последователен номер (**sequence number**). UDP е с по-опростена структура и внася **по-малко** излишна за потребителя служебна информация (**overhead**) от TCP.

Затова осигурява по-бърз пренос на данните. Но приложенията, които се базират на UDP, трябва да се съобразяват с факта, че е възможно данните в различен ред от този, по който са били предадени.

Transmission Control Protocol

Transmission Control Protocol (**TCP**) (**RFC 793**) осигурява надеждно, подредено доставяне на потока от байтове от програма на един компютър до програма на друг компютър.

TCP следи за размера на съобщенията, скоростта на обмен и натоварването на мрежовия трафик.

Приложимост на TCP

TCP се ползва от най-популярните Internet приложения - [WWW](#), [E-mail](#), [FTP](#), [SSH](#), [Telnet](#) и някои групови медийни приложения ([streaming media](#)).

TCP е оптимизиран за доставяне на съобщения без грешка в съдържанието, но не и за гарантирано време на доставяне.

TCP понякога внася големи закъснения (в порядъка на секунди) заради подреждането на пристигналите пакети и повторни предавания.

Затова не е подходящ за приложения в реално време като [Voice over IP \(VoIP\)](#) и [Video over IP](#). За тях се препоръчва [Real-time Transport Protocol \(RTP\)](#), който работи върху [User Datagram Protocol \(UDP\)](#).

TCP и IP

Между “подател” и “получател” в Интернет се разменят *съобщения*.

Докато **IP** се грижи за действителното доставяне на данните, **TCP** следи отделните единици от данни - *сегменти*, на които е разбито съобщението с цел ефективна маршрутизация.

Например, HTML файл се праща от Web сървър. TCP софтуерът на този сървър разделя последователността от байтове във файла на сегменти, които препраща поотделно към IP софтуера – мрежовия слой.

Мрежовият слой опакова всеки TCP сегмент в IP пакет.

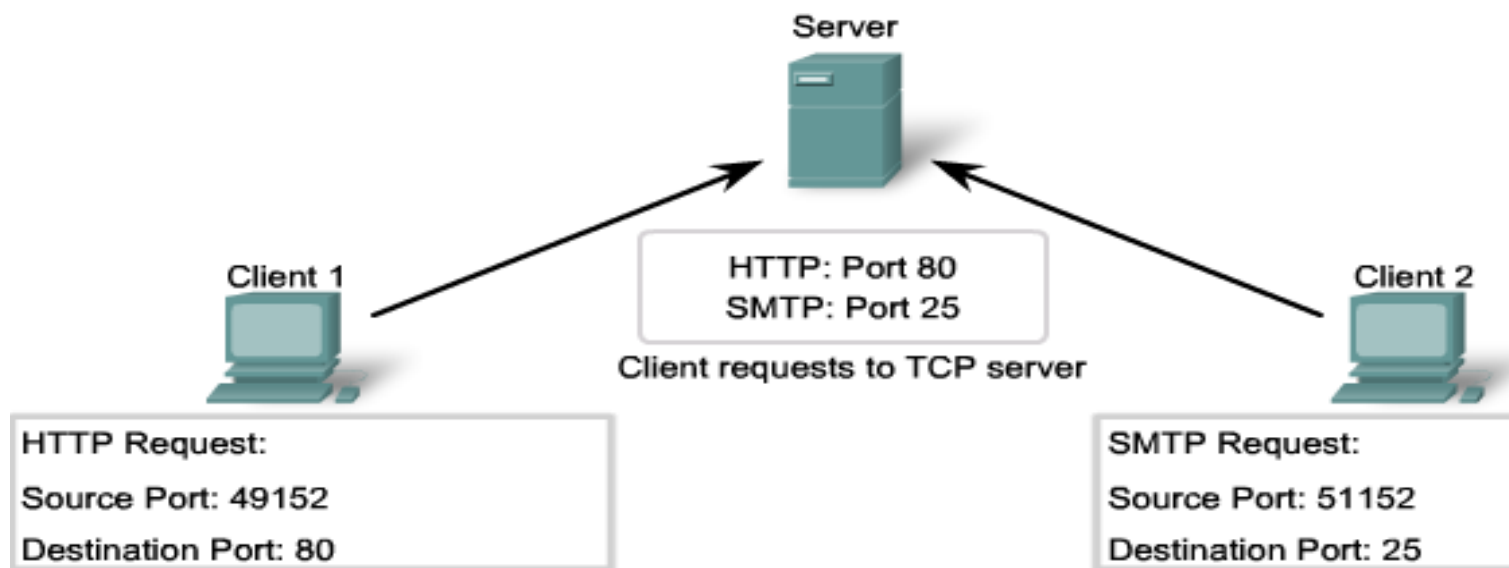
TCP и IP

Всички IP пакети, които произхождат от горния HTML файл са с един и същ адрес на получател, но те могат да минат по различни пътища през Мрежата.

Клиентската програма на компютъра-получател, по-точно TCP софтуера (транспортния слой), възстановява оригиналното подреждане на сегментите, като гарантира, че са получени без грешка, и ги препраща към приложната програма.

ТСР процеси на сървъра

На една и същ машина, сървър, не е възможно да има две услуги, присвоени на един и същ номер на порт.

Структура на TCP сегмента

Bit offset	Bits 0–3	4–7	8–15								16–31									
0	Source port										Destination port									
32	Sequence number																			
64	Acknowledgment number																			
96	Data offset	Reserved	CWR	ECE	URG	ACK	PSH	RST	SYN	FIN	Window Size									
128	Checksum										Urgent pointer									
160	Options (optional)																			
160/192+	Data																			

Структура на TCP сегмента

TCP сегментът се състои от две части: заглавие (header) и данни (data).

Заглавната част на TCP сегмента се състои от 11 полета, от които 10 са задължителни. 11-то е "options".

Source port (16 бита) – номер на изпращащ порт

Destination port (16 бита) – номер на получаващ порт

Sequence number (32 бита) – двукратно роля:

- ако флаг SYN е вдигнат, това е първоначалният номер. Последователният номер на първия байт ще бъде именно този **sequence number + 1**.
- ако флаг SYN не е вдигнат, това е **sequence number** на първия байт с данни.

Структура на TCP сегмента

Полето **Acknowledgement** number е номерът на първия байт данни, който се очаква да се получи със следващия сегмент, изпратен от другия край на TCP връзката. Например, при успешно получаване на сегмент с размер на полето данни **500** байта и пореден номер на началния му байт **n**, към източника на този сегмент се изпраща TCP сегмент, в който потвърждението е с номер $n+501$.

Полето **TCP header length** е 4-битово и определя дължината на заглавната част на TCP сегмента в 32-битови думи. То е задължително, тъй като полето за опции е с променлива дължина. Фактически с това поле се определя началото на полето Data в рамките на TCP сегмента.

Структура на TCP сегмента

Поле **Checksum** (гарантира точността на сегмента). Изчислява се върху:

- TCP header, TCP data и
- псевдозаглавие (**pseudoheader**) – source IP, destination IP и поле дължина (length) в IP заглавието. (гарантира че няма промяна в IP адресите)

checksum е задължително в TCP и в IPv4, и в IPv6.

Структура на TCP сегмента

Заглавната част на TCP сегмента съдържа и 6 еднобитови флага:

URG – валиден е указателят за спешни данни (**Urgent pointer**). Установяването на този флаг означава, че трябва да се преустанови обработката на получените данни, докато не се обработят байтовете, към които сочи указателят за спешни данни;

ACK – валиден е номерът на потвърждение, записан в полето Acknowledgement number на заглавната част;

PSH – при активирането на този флаг, програмните модули управляващи транспортния слой на източника и на приемника трябва да изпратят незабавно наличните данни колкото е възможно по-бързо към техния получател, т.е. източникът не изчаква да се съберат данните за образуване на пълен сегмент с избрания размер и съответно получателят не чака запълването на приемния буфер;

Структура на TCP сегмента

- RST** – сегмент, в който е установен този флаг, служи за прекратяване на TCP връзката. Използва се в случаите, когато връзката е нарушена (например, поради повреда в хоста) или когато се отхвърля невалиден сегмент или се отказва опит за установяване на връзка;
- SYN** – сегмент с установен флаг SYN се използва при установяване на TCP връзка и за изпращане на началния номер, от който ще бъдат номерирани байтовете на изходящия информационен поток;
- FIN** – сегмент, в който е установен този флаг, означава, че изпращачът прекратява предаването на данни. Поради двупосочния характер на информационния обмен това не означава, че TCP връзката е прекратена.

Структура на TCP сегмента

Полето **Checksum** се изчислява върху целия TCP сегмент. При неговото изчисляване участват и някои полета от заглавната част на IP дейтаграмата, в която е опакован сегмента.

Полето **Options** на заглавната част на TCP сегмента е предназначено да предостави допълнителни възможности за управление на обмена, които не се осигуряват от останалите полета на заглавието. Най-важната възможност е указване на **максимална дължина на сегмента (MSS)**.

Още за Sequence Numbers

В TCP всеки байт (октет) се номерира (sequenced) и може да се потвърди.

Потвърждението на Seq.No. X показва, че всички байтове до (но не и) X са получени.

Байтовете се номерират така: първият след хедъра е с най-малък номер, следващите се увеличават с по 1.

Още за Sequence Numbers

Последователните номера са едно крайно число: $(0 - 2^{32} - 1)$.

Аритметиката с тези номера е **modulo 2^{32}** .

Това е беззнакова аритметика, която запазва отношението на SeqNos при броене в обратна посока: от $2^{32} - 1$ до 0. modulo аритметиката има някои тънкости, трябва много внимателно да се програмира сравнението на стойности.

32-bit SeqNo и бързите мрежи

Table 5.1 Time Until 32-Bit Sequence Number Space Wraps Around

Bandwidth	Time until Wraparound
T1 (1.5 Mbps)	6.4 hours
Ethernet (10 Mbps)	57 minutes
T3 (45 Mbps)	13 minutes
Fast Ethernet (100 Mbps)	6 minutes
OC-3 (155 Mbps)	4 minutes
OC-12 (622 Mbps)	55 seconds
OC-48 (2.5 Gbps)	14 seconds

32-bit SeqNo беше до скоро адекватно за мрежите, но с днешния гигабитов Ethernet (10, 40, 100 Gbps) се изчерпва много бързо. Затова IETF разработи разширения на TCP.

TCP Extensions

RFC 7323 дефинира разширения на TCP (extensions) за повишаване на производителността по високоскоростни мрежи.

TCP Window Scale (WS) поддържа по-големи прозорци.

TCP Timestamps (TS) се прилага за защита от препълване на полето SeqNo - Protection Against Wrapped Sequences (**PAWS**) и измерване на времето за “отиване и връщане” Round-Trip Time Measurement (**RTTM**).

TCP Extensions. Препълване на 32-bit SeqNo.

В TCP хедъра се въвеждат:

- поле **TCP header length** – хедър с променлива дължина, но обратно съвместим (основните полета не са променени)

За бързите мрежи:

- **64-bit SeqNo** – разширен с **32-bit timestamp**
- timestamp постоянно се увеличава и служи за различаване на сегменти с един и същ SeqNo (но вторията превъртян)

Стартиране на TSP съединение

Двете крайни точки - TSP модулите, съдържат информация, дефинираща виртуален канал.

Виртуалният канал е пълен дуплекс.

Приложението записва данни в TSP порта, която се прочита от крайната точка.

TCP - sliding window протокол

TCP е протокол с “плъзгащ прозорец” с time-out и повторни предавания. Предадените данни се потвърждават от отдалеченото TCP.

Управление на потока се упражнява и от двете страни, за да не се получи препълване на буферите.

Размерът на прозореца определя количеството на данните, които се предадат, преди да се получи потвърждение.

В протокола TCP **количеството на данните се измерва с броя на байтовете**, а не с броя на TCP сегментите.

Основни функции на ТСП

Трасфер на данни

Надеждност

Управление на потока

Мултиплексиране

Съединения

Приоритети и сигурност

Initial Sequence Number

Генератор на начален последователен номер (**ISN**) избира нов 32-bit ISN при предавателя и при приемника.

Генераторът е обвързан с фиктивен 32-bit часовник, чийто младши бит се инкрементира на всеки 4 μ s. Т.е ISN превърта на всеки 4.55 часа при 2 Mb/s. (при 100 Mb/s, 5.4 минути).

Сегментите престояват в мрежата не повече от **Maximum Segment Lifetime (MSL= 2 минути)** < 4.55 ч., следователно ще бъдат уникални.

3-way (или three message) handshake

При инициализиране на съединение TCP-та трябва да си синхронизират ISN. Те си обменят сегменти за установяване на съединение, които са с вдигнат бит "SYN" и ISN.

Този процес се нарича “ръкостискане” (**handshake**).

Стъпки при ръкостискането

- 1) A --> B SYN моят sequence number е X
- 2) A <-- B ACK твоят sequence number е X
- 3) A <-- B SYN моят sequence number е Y
- 4) A --> B ACK твоят sequence number е Y

Стъпки 2 и 3 се комбинират в едно съобщение, затова имаме трипосочно (с три съобщения) ръкостискане.

Защо трипосочно?

Защото SeqNos не са обвързани с глобален часовник и TCP-та може да имат различни механизми за избор на ISN.

Получателят на първия SYN няма как да знае дали сегментът е закъснял или не, затова иска от подателя да верифицира този SYN.

Примери

Сървър В “слуша” на порт:

TCP A

TCP B

1. CLOSED

LISTEN

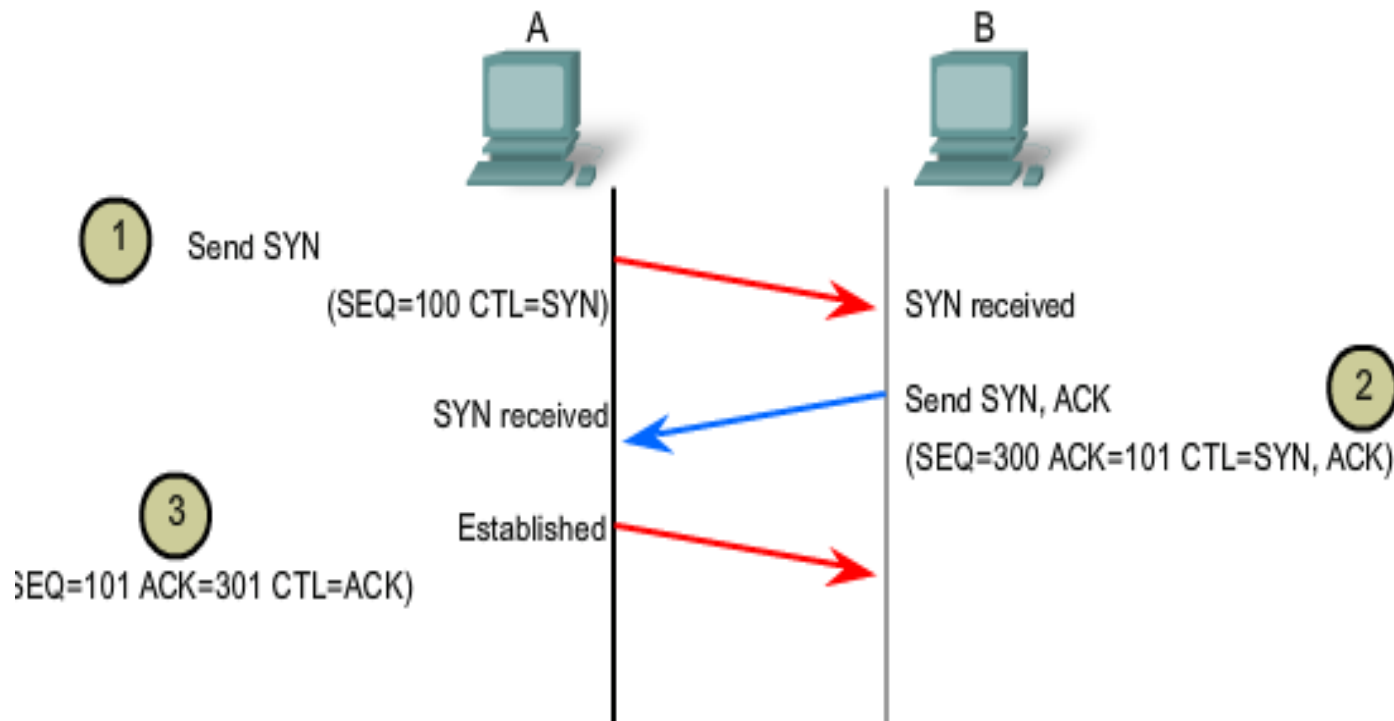
2. SYN-SENT --> <SEQ=100><CTL=SYN> --> SYN-RECEIVED

3. ESTABLISHED <--<SEQ=300><ACK=101><CTL=SYN,ACK> <-- SYN-RECEIVED

4. ESTABLISHED --> <SEQ=101><ACK=301><CTL=ACK> --> ESTABLISHED

5. ESTABLISHED --> <SEQ=101><ACK=301><CTL=ACK><DATA> --> ESTABLISHED

3 стъпки на TCP съединение

CTL = Which control bits in the TCP header are set to 1

A sends ACK response to B.

Примери

Иницииране на сесия едновременно от двете страни:

TCP A	TCP B
1. CLOSED	CLOSED
2. SYN-SENT --> <SEQ=100><CTL=SYN>	...
3. SYN-RECEIVED <-- <SEQ=300><CTL=SYN>	<-- SYN-SENT
4. ... <SEQ=100><CTL=SYN>	--> SYN-RECEIVED
5. SYN-RECEIVED --> <SEQ=100><ACK=301><CTL=SYN,ACK> ...	
6. ESTABLISHED <-- <SEQ=300><ACK=101><CTL=SYN,ACK> <-- SYN-RECEIVED	
7. ... <SEQ=101><ACK=301><CTL=ACK>	-->
ESTABLISHED	

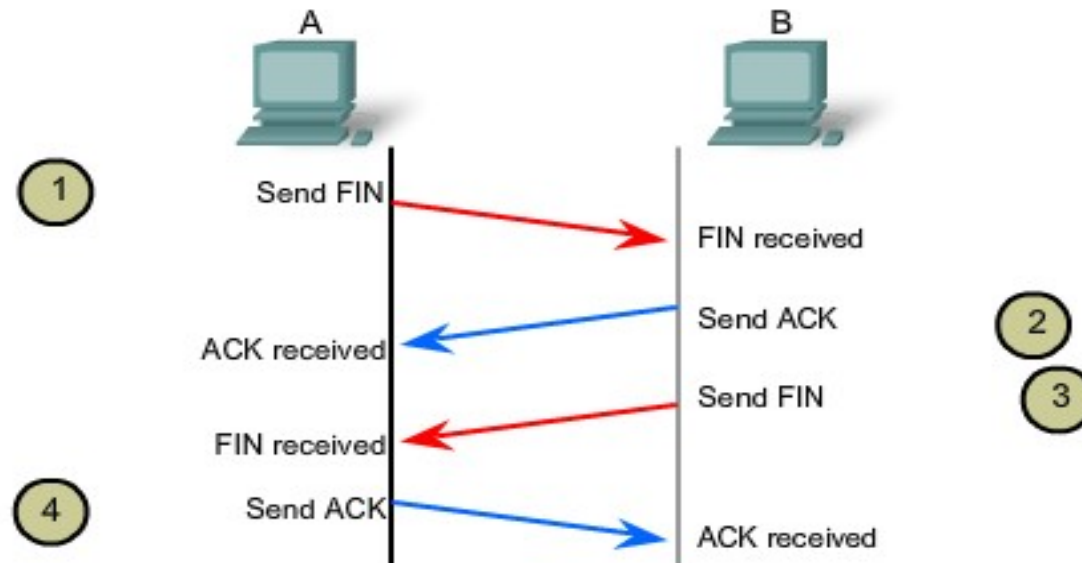
Терминиране на TCP сесия

Имаме три случая:

- 1) Потребителят го инициира, като “казва” на TCP да затвори (CLOSE) съединението
- 2) Отдалеченото TCP инициира като изпраща сигнал FIN
- 3) И от двете страни едновременно затварят (CLOSE)

Терминиране на TCP сесия

По 4-стъпкова процедура се разменят флагове за терминиране на TCP съединение.

A sends ACK response to B.

Предаване и приемане на данни

След установяване на съединението започва обмен на данни (сегменти).

Загубени сегменти (загуба на връзка, задръстване или “лош” checksum) се предават повторно.

Това става след **timeout**. Възможно е да се получи дублиране на сегменти. Затова TCP тества SeqNos и ACKNos.

Изпращачът следи поредния номер чрез променливата **SND.NXT** и последния непотвърден номер чрез **SND.UNA**.

Приемникът следи чрез **RCV.NXT**.

Ако има временно “затишие” в потока от данни и всички изпратени дан са потвърдени, трите променливи ще са равни.

Интерфейс User/TCP

Тук се дават **най-общите характеристики** на командите, които трябва да генерират потребителските програми към TCP. За всяка ОС потребителския интерфейс е различен.

Но всички TCP-та трябва осигуряват един минимум от услуги, за да гарантират функционалността на протокола.

Интерфейс User/TCP (2)

При междупроцесните комуникации TCP трябва не само да приема команди, но и да връща информация към процесите, които обслужва:

(а) обща информация за съединението (прекъсвания, отдалечено затваряне, обвързване с външен сокет).

(b) отговори на оределени потребителски команди (успех или пропадане).

Open

Формат:

OPEN (local port, foreign socket,
active/passive [, timeout] [, precedence] [,
security/compartment] [, options])

-> local connection name

Send

Format:

SEND (local connection name, buffer address, byte count, PUSH flag, URGENT flag [,timeout])

Ако съединението не е било отворено, SEND е грешка.

Но някои реализации позволяват да се SEND първо. В този случай се прави автоматичен OPEN.

Ако извикващият процес не е оторизиран да използва това съединение, връща грешка.

Receive

Format: RECEIVE (local connection name, buffer address, byte count) -> byte count, urgent flag, push flag

Тази команда алокира приемен буфер.

Ако не е предхождана от OPEN или извикващият процес не е оторизиран да използва това съединение, връща грешка.

Close

Format: CLOSE (local connection name)

CLOSE означава "I have no more to send", но не означава "I will not receive any more."

Възможно е, ако потребителския протокол (програма) не е добре обмислен, затварящата страна да не може да се освободи от данните си преди някакъв time out.

Тогава CLOSE става ABORT и затварящият TCP се отказва.

Status

Format: STATUS (local connection name) -> status data

Тази команда връща блок със следната информация:

- local socket, foreign socket,
- local connection name,
- receive window, send window,
- connection state,
- number of buffers awaiting acknowledgment,
- number of buffers pending receipt,
- urgent state, precedence,
- security/compartments,
- transmission timeout.

Abort

Format: ABORT (local connection name)

Тази команда предизвиква прекратяване на всички чакащи SENDs и RECEIVEs, премахва се TCB и към отсрещното TCP се изпраща специално съобщение RESET.

В зависимост от реализацията ABORT може да се получи за всеки SEND или RECEIVE, или само да получи ABORT-acknowledgment.

Отношение на ТСР към IP

IP дава аргументи като **type of service** и **time to live**. ТСР използва следните стойности:

Type of Service = Precedence: routine,
Delay: normal, Throughput: normal,
Reliability: normal (00000000).

Time to Live = 1 minute (00111100).

Заб. maximum segment lifetime = 2 minutes.

Но ако използваме стойността от IP протокола, MSL ще е 1 minute.

Отношение на ТСР към IP (2)

IP протоколът трябва да осигури:

- source address,
- destination address и протоколни полета
- да определи "TCP length".

Flow control. Sliding Window.

Полето **Window size** определя темпа на информационния обмен от гледна точка на получателя на информационния поток. Това е т.нар. **Flow Control**.

Стойността на прозореца указва на отсрещната страна колко байта могат да бъдат изпратени и съответно приети **без препълване на входия буфер** след последния потвърден номер на байт.

При получаване на данни, размерът на прозореца намалява. Ако той стане **равен на 0**, изпращачът трябва **да престане да предава** данни.

След като данните се обработят, получателят увеличава размера на своя прозорец, което означава, че е готов да получава нови данни.

ТСР. Потвърждение и прозорци.

Стойностите **SEQ** и **ACK** в заглавието на сегмента съвместно служат за потвърждение на получените байтове с данни.

SEQ е относителния брой байтове, които са предадени в дадената сесия + 1 (номера на първия байт с данни в дадения сегмент).

ТСР използва числото **ACK** в сегментите, които се изпращат обратно на източника, за да покаже кой е следващия байт, който приемника очаква да получи в настоящата сесия. Това се нарича **очакваното потвърждение**.

ТСР. Потвърждение и прозорци.

Източникът на сесията е информиран, че дестинацията е получила **всички байтове** в този поток от данни **с изключение** на байта под номер, равен на **номера**, съдържащ се в потвърждението.

Очаква се **хоста-инициатор** да изпрати сегмент със **SEQ = (ACK)**.

Запомнете. Всъщност всяко съединение представлява **две еднопосочни сесии**. Стойностите **SEQ** и **ACK** се разменят и в **двете посоки**.

ТСР. Потвърждение и прозорци.

Пример.

В примера на фигурата на по-следващия слайд левият хост изпраща данни към десния. По-точно, **изпраща** сегмент с **10 байта данни** и **SEQ = 1**.

Хостът отдясно получава сегмента и вижда, че **SEQ = 1** и има **10 байта с данни**.

Хостът отдясно връща обратно сегмент към левия хост, за да потвърди получаването на данните. В този сегмент **ACK = 11**, с което показва, че очаква да получи следващ **байт с данни** под номер **11**.

ТСР. Потвърждение и прозорци.

Пример.

Забележете! Стойността АСК левия хост остава 1, за да покаже, че сегментът е част от вървящата сесия и стойността в полето Acknowledgment Number е валидна.

След като левият хост е получил потвърждение, вече може да продължи текущата сесия, като изпрати следващия сегмент с данни, започващи от байт 11.

ТСР. Потвърждение и прозорци.

Пример.

Ако левият хост в този пример трябва да чака потвърждение на всеки 10 байта, закъснението ще е много голямо.

За да се намали служебния трафик от тези потвърждения, възможно е да се изпратят **множество сегменти**, които да се **потвърдят с едно единствено ТСР** в обратната посока.

В това потвърждение се съдържа число, показващо **общия брой на байтовете**, получени в тази сесия.

ТСР. Потвърждение и прозорци.

Пример.

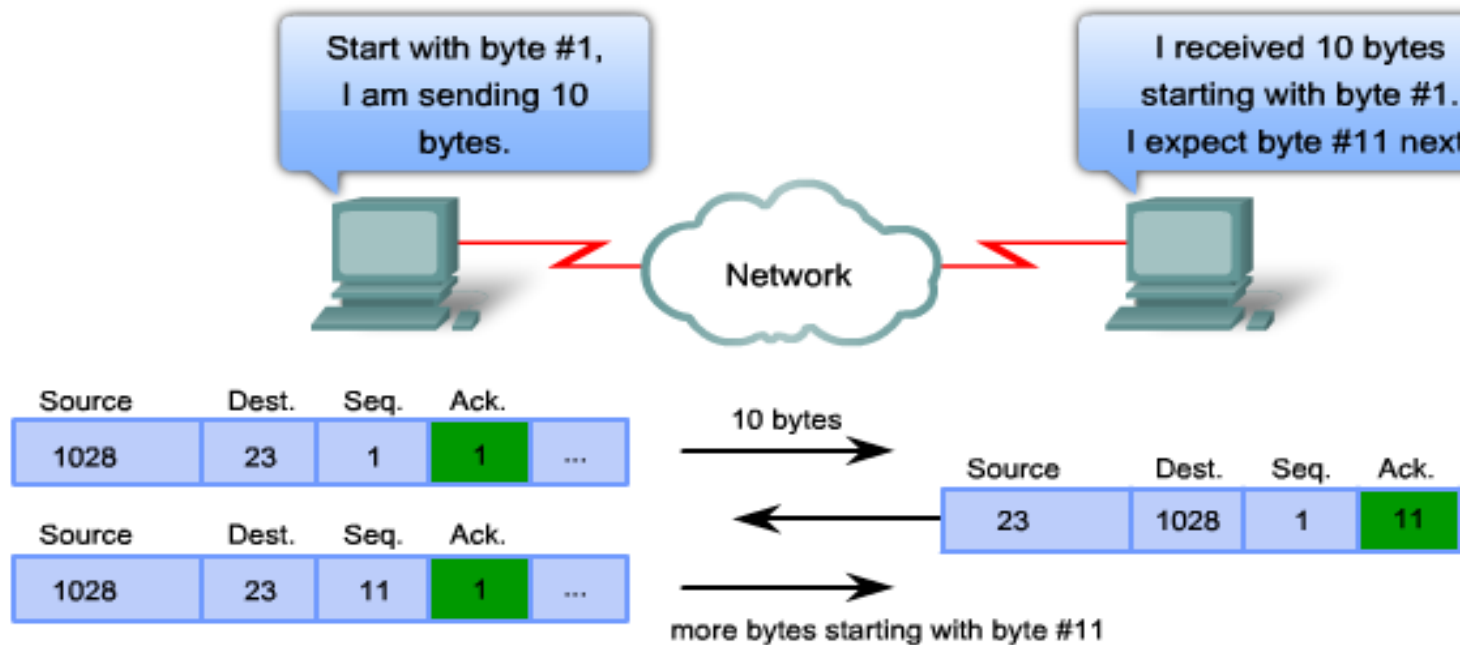
Например, стартираме със $SEQ = 2000$.
Получени са 10 сегмента с по 1000 байта всеки. На източника (левия хост) ще бъде върнат $ACK = 12000$.

Количеството данни, които източникът може да изпрати, преди да получи потвърждение, се нарича **размер на прозореца**.

Window Size е поле в заглавието на сегмента, което улеснява улавянето на загубени данни и управлението на потока.

ТСР. Потвърждение и прозорци. Пример.

Source Port	Destination Port	Sequence Number	Acknowledgement Numbers	...
-------------	------------------	-----------------	-------------------------	-----

ТСР. Повторно предаване.

Колкото и добре да е проектирана дадена мрежа, не може без загуби на данни.

ТСР осигурява методи за управление на тези загуби на сегменти. Един от тях е механизмът за повторно предаване на сегменти с непотвърдени данни.

ТСР услугата в хоста-приемник **потвърждава** само данни, състоящи се от **непрекъсната последователност от данни**. Ако липсват един или повече сегменти, потвърждават се само данните в сегментите, които попълват плътно потока.

Това е познатията ви Selective Repeat. Тук **Selective Acknowledge (SACK)**.

ТСР. Повторно предаване.

Например, получени са сегменти със SEQ = 1500 - 3000 и 3400 – 3500. Сегменти със SEQ = 3001 – 3399 не са получени. ТСР в хоста-източник съгласно SACK (RFC 2018 в Linux kernel >= 2.4) ще предаде повторно данните със SEQ = 3001 – 3399.

ТСР. Управление на потока и задръстванията.

ТСР има и механизми за управление на потока (flow control).

Flow control синхронизира скоростите на потока от данни между двете услуги в сесията.

Когато източникът е информиран, че определено количество данни в сегментите е получено, тогава може да продължи с изпращане на повече данни за дадената сесия.

ТСР. Управление на потока и задръстванията.

Полето **Window Size** определя количеството данни, което може да бъде предадено, преди да бъде получено потвърждение.

Първоначалният размер на прозореца се определя в началото на сесията чрез **three-way handshake**.

Механизмът за обратна връзка в ТСР **нагласява ефективната скорост** на предаване на данните към **максималния поток**, който мрежата и устройството-получател могат да поддържат **без загуби** и без повторни предавания.

ТСР. Управление на потока и задръстванията.

В примера на следващия слайд първоначалният размер на прозореца е 3000 байта.

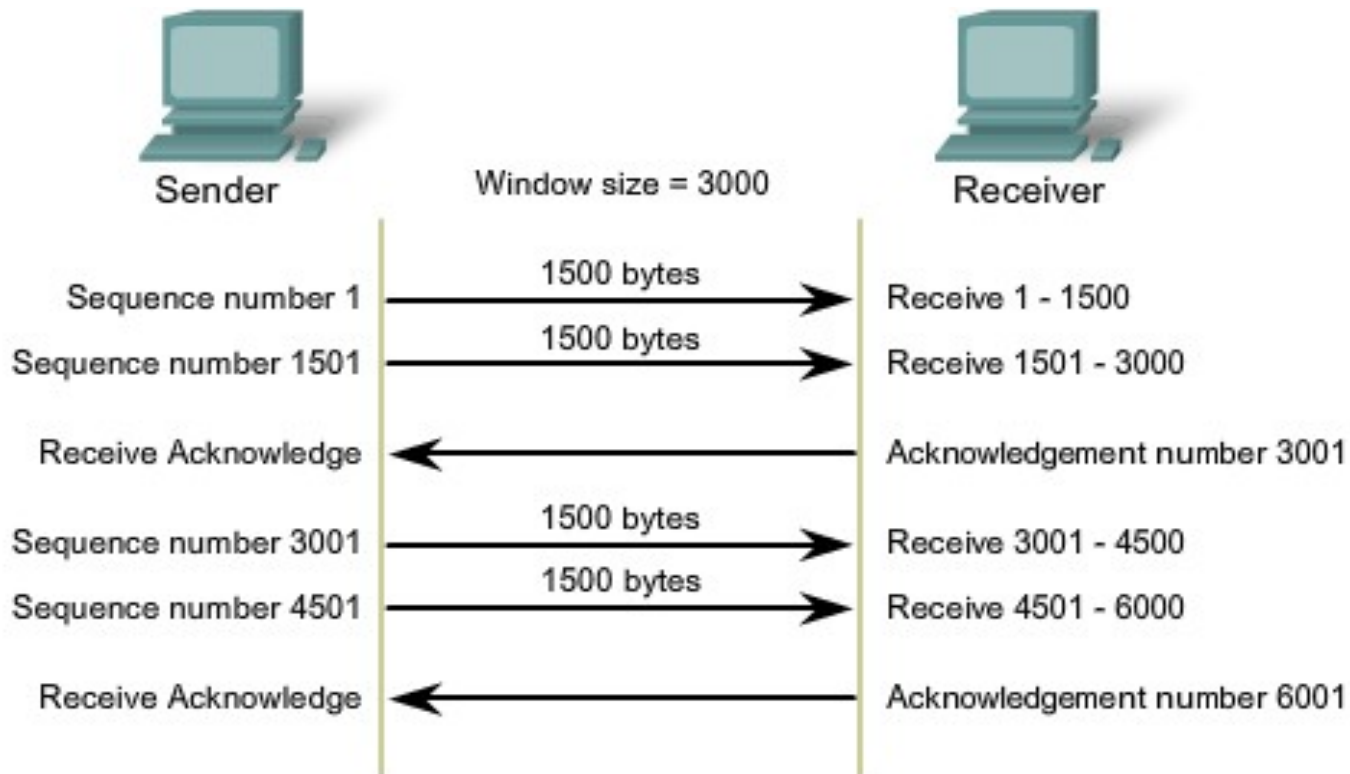
След предаването на тези 3000 байта изпращачът очаква потвърждение, преди да продължи със следващи сегменти. След получаването му може да предаде още 3000 байта.

В периоди, когато мрежата е задръстена или на получателя му липсват ресурси, закъснението може да се увеличи.

И ефективната скорост на предаване на данните за тази сесия да намалее.

Така се справяме с проблема с недостиг на ресурси.

ТСР. Управление на потока и задръстванията.

ТСР. Редуциране на загубите.

Друг начин за контролиране на потока от данни е да определяме размера на **прозореца динамично**.

При **недостиг** на мрежови ресурси **ТСР редуцира размера на прозореца**, с което намалява и скоростта на предаване.

Хостът-получател в ТСР сесията изпраща към подателя стойност на размера на прозореца, която показва броя на байтовете, които е в състояние да получи.

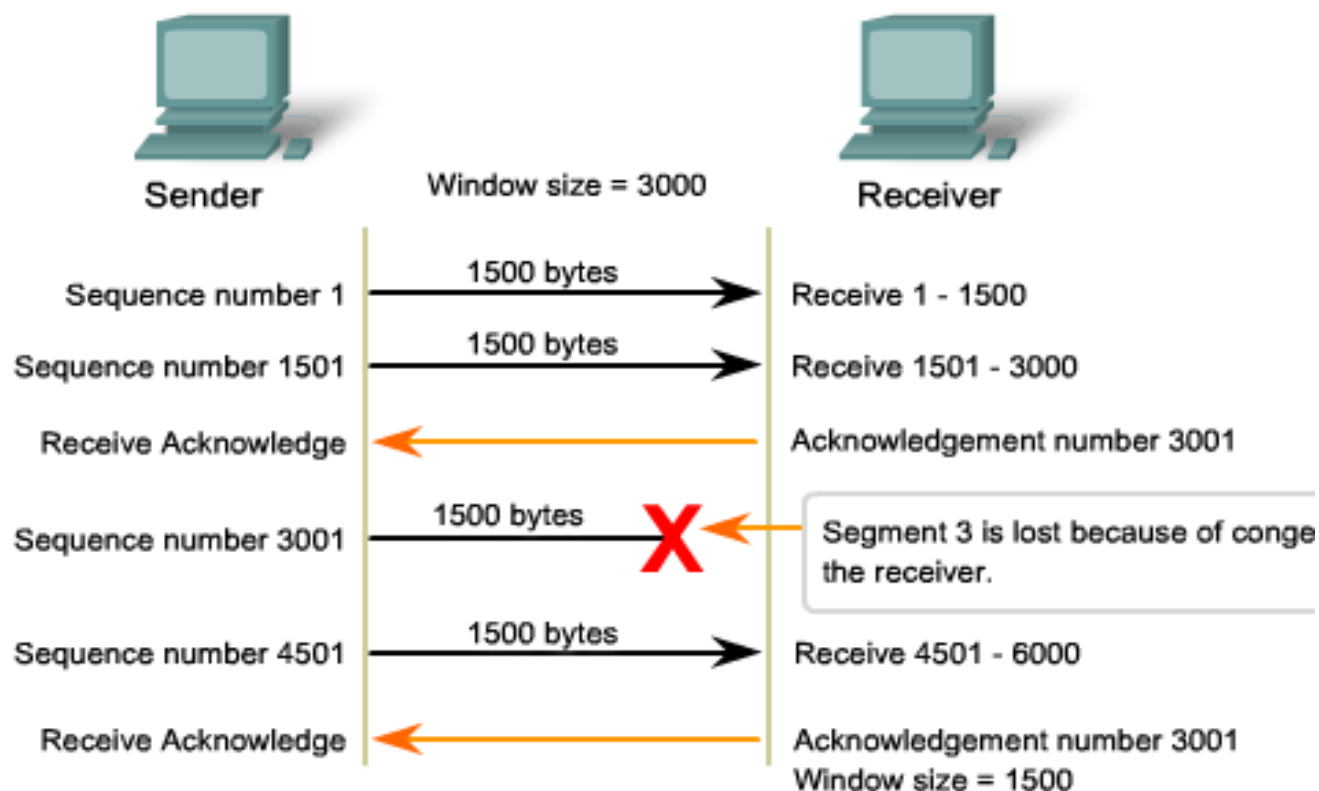
Както се вижда на фигурата в по-следващия слайд, имаме загуба на един сегмент. Получателят променя размера на прозореца от 3000 на 1500.

ТСР. Редуциране на загубите.

След **периоди без загуби** на данни или липса на ресурси получателят ще започне да **увеличава прозореца**. Това ще **вдигне ефективната скорост** и ще продължи, докато се появят загуби и трябва да се намали прозореца.

Динамичното увеличаване и намаляване на прозореца е непрекъснат процес в ТСР, който определя **оптималния размер** във всеки един момент за дадена сесия.

ТСР. Редуциране на загубите.

Window scaling

Linux поддържа подобрения за висока производителност в TCP ([RFC 1323](#)).

Window scaling – да използва по-дълги прозорци ([> 64K](#))

(Спомняте си, че $2^{16} = 65535$)

window scale “разширява” опцията TCP window до 32 бита и чрез коефициент на мащабиране пренася 32-битовата стойност в 16-битовото поле Window на TCP заглавието.

Window scaling

```
less  
/proc/sys/net/ipv4/tcp_window_scaling  
1
```

В Linux е пуснато по подразбиране, като се увеличават буферите за предаване и приемане.

```
less /proc/sys/net/ipv4/tcp_wmem  
4096      16384      4194304  
(Min      default    max)
```

```
less /proc/sys/net/ipv4/tcp_rmem  
4096      87380      4194304
```

Размер на прозореца при приемника

Зависи от обема на буферното
пространство

TCP процесът от страната на приемника
трябва да поддържа:

$$\text{LastByteRcvd} - \text{LastByteRead} \leq \text{MaxRcvBuffer}$$

за да избгне препълване на буфера.

Така че рекламира прозорец:

$$\text{AdvertisedWindow} = \text{MaxRcvBuffer} - ((\text{NextByteExpected} - 1) - \text{LastByteRead})$$

Размер на прозореца при приемника (2)

т.е количеството **свободно пространство** в буфера.

Приемникът потвърждава получаването на данните тогава и само тогава, когато са пристигнали всички предишни байтове.

Размерът на прозореца зависи от това **колко бързо** приложния процес **прочита** данните.

Размер на прозореца при приемника (3)

Ако това става със **скоростта на пристигането** им (LastByteRead се инкрементира със същата скорост като LastByteRcvd),

`AdvertisedWindow = MaxRcvBuffer`).

Ако приложната програма изостава в четенето, прозорецът намалява с всеки сегмент и може да достигне 0.

Размер на прозореца при предавателя

TCP процесът от страна на предавателя се придържа към прозореца, който се рекламира от приемника. Т.е:

$$\text{LastByteSent} - \text{LastByteAcked} \leq \text{AdvertisedWindow}$$

Предавателят изчислява **ефективния прозорец**:

$$\text{EffectiveWindow} = \text{AdvertisedWindow} - (\text{LastByteSent} - \text{LastByteAcked})$$

$$\text{EffectiveWindow} > 0$$

Изчисляване на прозореца по високоскоростна линия

$\text{Bandwidth [bps]} * \text{RTT [s]} = \text{TCP window [bits]} / 8 = \text{TCP window [Bytes]}$

В примера:

$1,000,000,000 \text{ bps} * 0.030 \text{ s} = 30,000,000 \text{ bits}$
 $\text{bits} / 8 = 3,750,000 \text{ Bytes}$

MSS (IPv4)

TCP контролира максималната дължина на сегмента - **Maximum Segment Size (MSS)** за всяка връзка.

За директно свързаните мрежи TCP изчислява MSS въз основа на дължината на MTU на интерфейса:

$$MSS = MTU - (IPHL + TCPHL)^*$$

Напр., **Ethernet**: MTU = 1500 байта

$$MSS = 1500 - (20 + 20) = 1460 \text{ байта}$$

* HL – Header Length

TCP Jumbograms (IPv6)

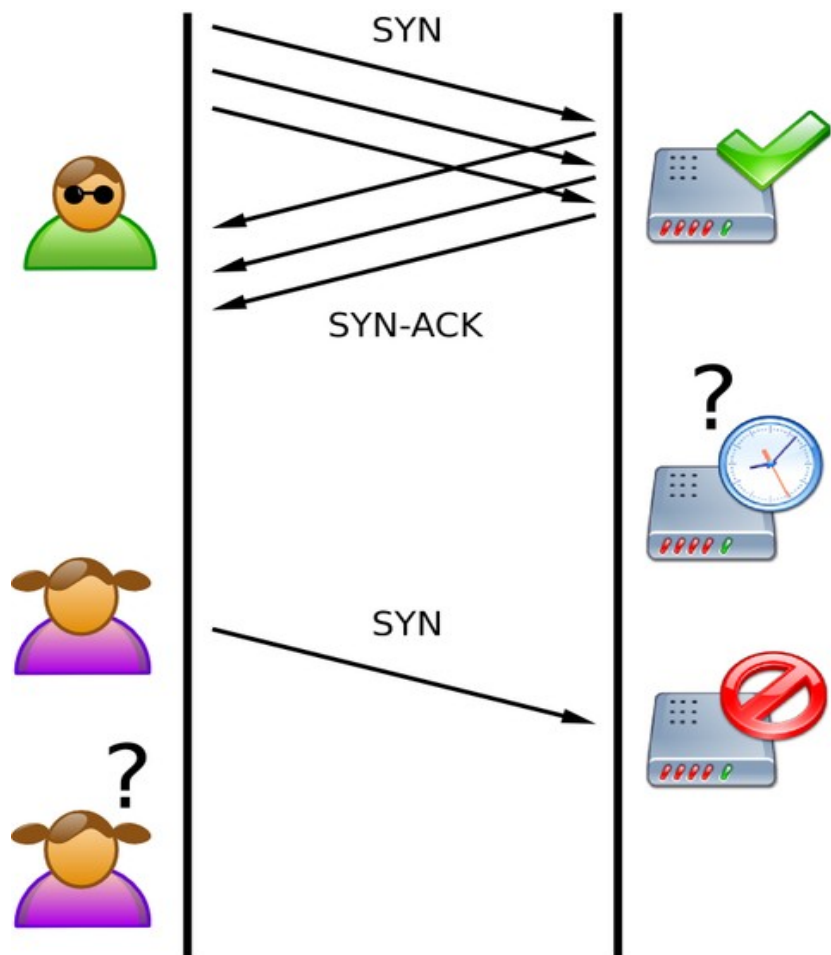
В TCP header няма поле за дължина, т.е. няма какво да ограничи дължината на TCP пакета (RFC 2675).

Максималната дължина на сегмента (MSS), която се уговаря в началото на сесията, определя максимална дължина на TCP пакета.

Ако $(MTU - 60) \geq 65535$, $MSS = 65535$.

При получаване на $MSS = 65535$, приема се за ∞ . ($MSS = \text{Path MTU} - 60$).

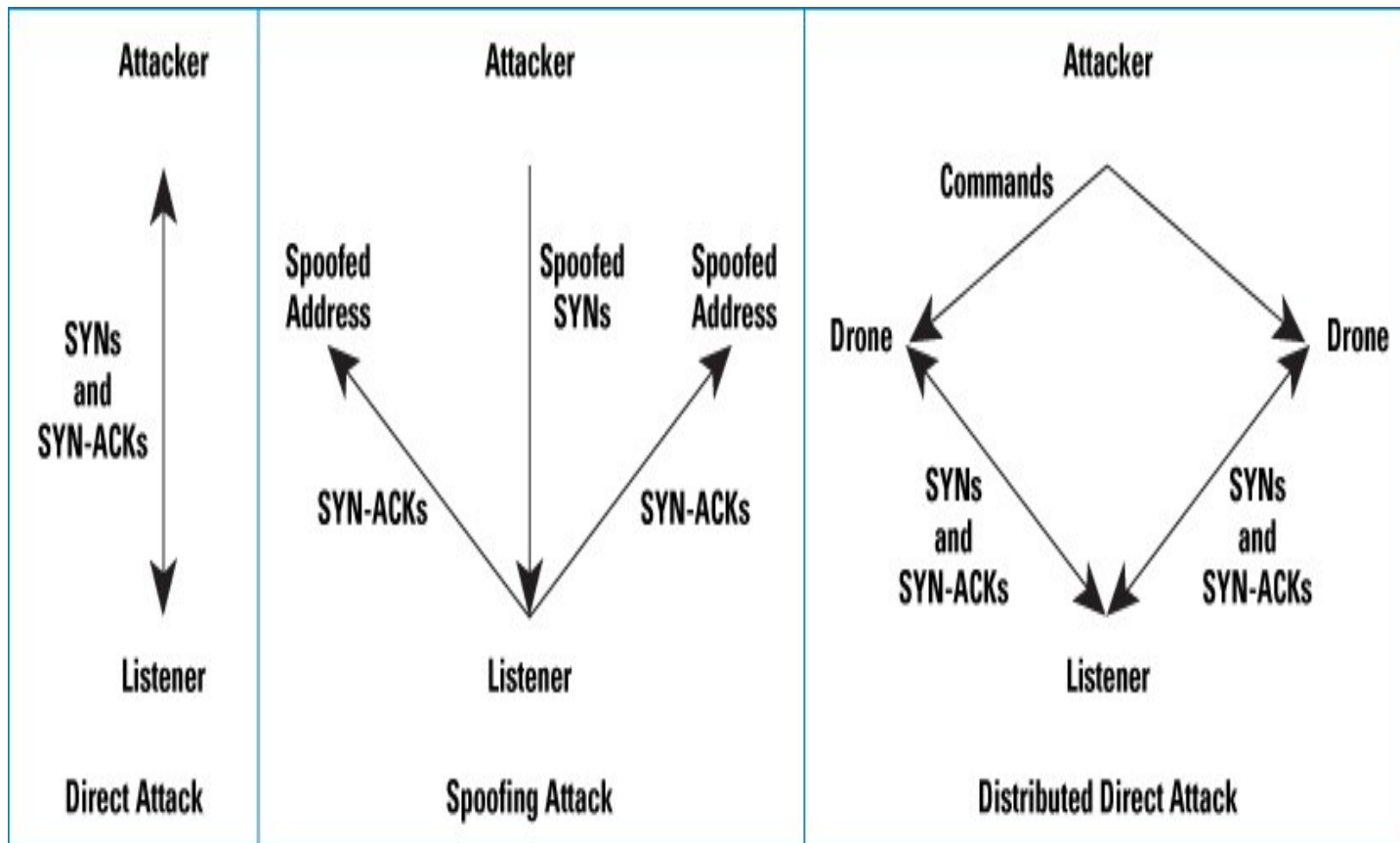
SYN flood атаки

Атакуващият
изпраща **няколко
SYN**, но **не връща
ACK**

В резултат:
полуотворени
конекции. Няма
място за легитимния
потребител,

SYN flood атаки. Варианты.

Защита от SYN flood. Вградена.

В конфигурацията на tcp:

`tcp_synack_retries` (integer; default: 5)

Максималният брой повторни предавания на SYN/ACK сегмент. **< 255**

`tcp_max_syn_backlog`

Максималният брой заявки в опашката, които не са получили acknowledgement от клиента. `default = 256; = 1024 (RAM >= 128MB); = 128 (RAM <= 32MB).`

(Вж. `/proc/sys/net/ipv4`)

Защита от SYN flood. Ръчно.

less /etc/sysconfig/iptables

```
[0:0] -A FORWARD -p tcp -m tcp --syn -m limit  
--limit 5/sec -j ACCEPT
```

```
[0:0] -A FORWARD -p tcp -m tcp --syn -m limit  
--limit 10/sec -j ACCEPT
```

```
[0:0] -A FORWARD -p tcp -m tcp --syn -m limit  
--limit 50/sec -j ACCEPT
```

```
[0:0] -A FORWARD -p tcp -m tcp --syn -j  
ACCEPT
```

SYN flood. Пример.

19:41:17.634539 IP 192.168.0.7.search-agent > 192.168.0.1.http: Flags [S], seq 0, win 5840, length 0

19:41:17.634543 IP 192.168.0.1.http > 192.168.0.7.search-agent: Flags [S.], seq 3834792155, ack 1, win 5840, options [mss 1460], length 0

19:41:17.634549 IP 192.168.0.2.swldy-sias > 192.168.0.1.http: Flags [S], seq 0, win 5840, length 0

19:41:17.634553 IP 192.168.0.1.http > 192.168.0.2.swldy-sias: Flags [S.], seq 3834916135, ack 1, win 5840, options [mss 1460], length 0

19:41:17.634555 IP 192.168.0.12.search-agent > 192.168.0.1.http: Flags [S], seq 0, win 5840, length 0

19:41:17.634559 IP 192.168.0.1.http > 192.168.0.12.search-agent: Flags [S.], seq 3835317998, ack 1, win 5840, options [mss 1460], length 0

19:41:17.634561 IP 192.168.0.7.search-agent > 192.168.0.1.http: Flags [S], seq 0, win 5840, length 0

19:41:17.634565 IP 192.168.0.1.http > 192.168.0.7.search-agent: Flags [S.], seq 3834792155, ack 1, win 5840, options [mss 1460], length 0

...

UDP

UDP (**RFC 768**) е по-опростен транспортен протокол с неустановена връзка.

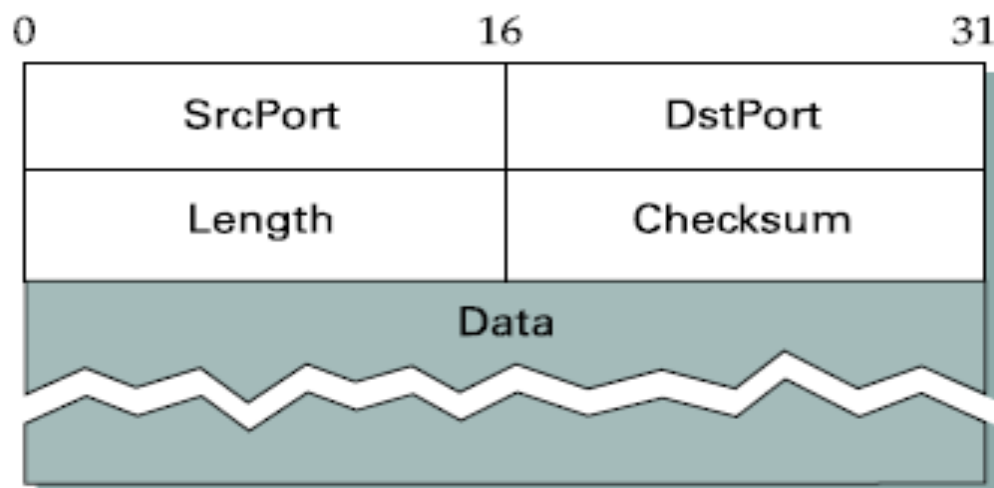
Това не означава, че приложенията, които се базират на UDP, са непременно ненадеждни. **Функциите по надеждност се осъществяват другаде.**

Прилага се там, където закъсненията и синхронизацията са критични, а не загуби на пакети:

Онлайн игрите или Vo (Video)IP.

Други приложения като DNS или TFTP ще повторят заявката, ако не получат отговор. И не им трябват гаранциите на TCP.

UDP дейтаграма

UDP единствено гарантира точността на съобщението чрез **checksum**. (Опция в IPv4 и задължителен в IPv6.):

UDP дейтаграма

- UDP header и UDP data;
- *pseudoheader*: от IP header – No. protocol, source IP и destination IP. Плюс **UDP length.**)

UDP. Възстановяване на дейтаграми.

UDP е **connectionless** и сесии не се установяват като в TCP.

UDP е по-скоро **транзакционен** протокол. Т.е, ако приложението има данни за предаване, то ги предава.

Много UDP-базирани приложения изпращат малки количества данни, които се побират в **един** сегмент - **дейтаграма**.

Но някои изпраща по-големи количества, които се разделят на множество сегменти.

UDP. Възстановяване на дейтаграми.

При изпращане на множеството дейтаграми от едно приложение те могат да поемат различни пътища в мрежата и да пристигнат в разбъркан ред.

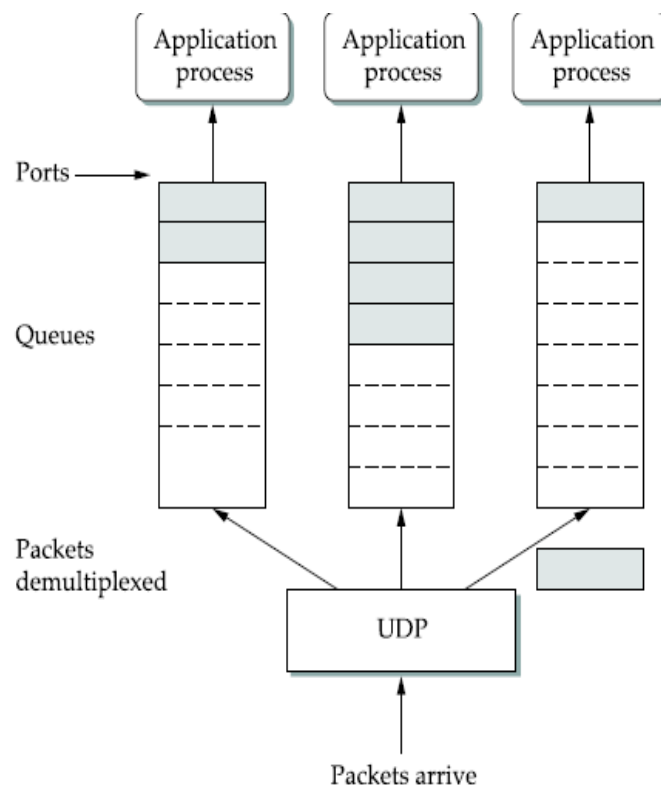
UDP не следи последователността на дейтаграмите при приемане като TCP.

Ако тя е от значение, за това се грижи приложната програма.

UDP порт – опашка от съобщения.

Пристигнало съобщение (UDP дейтаграма) се поставя в опашката за съответен порт (приложна програма), ако има място.

Иначе се изхвърля.
Няма управление на потока.

UDP. Клиентски процеси.

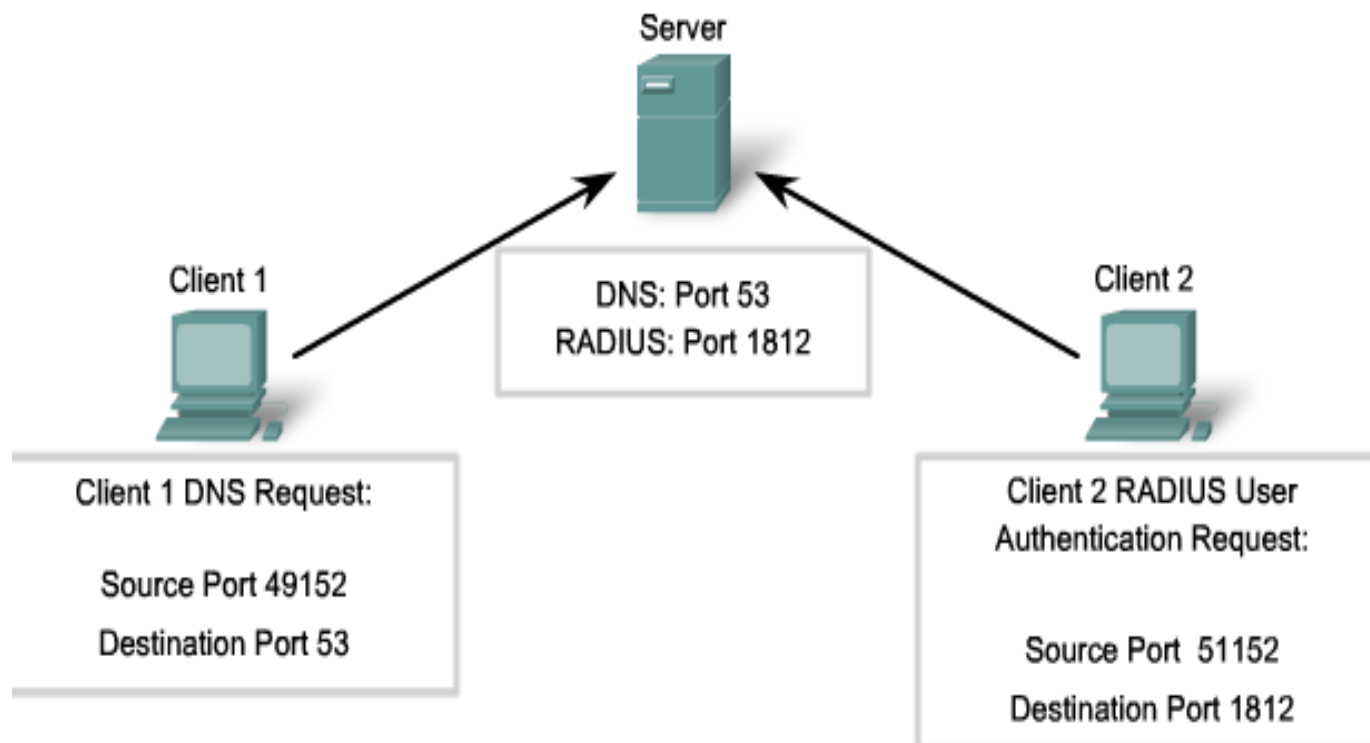
И тук като в TCP клиентското приложение изпраща заявка към сървъра.

Клиентският UDP процес избира на случаен принцип номер на порт от динамичните.

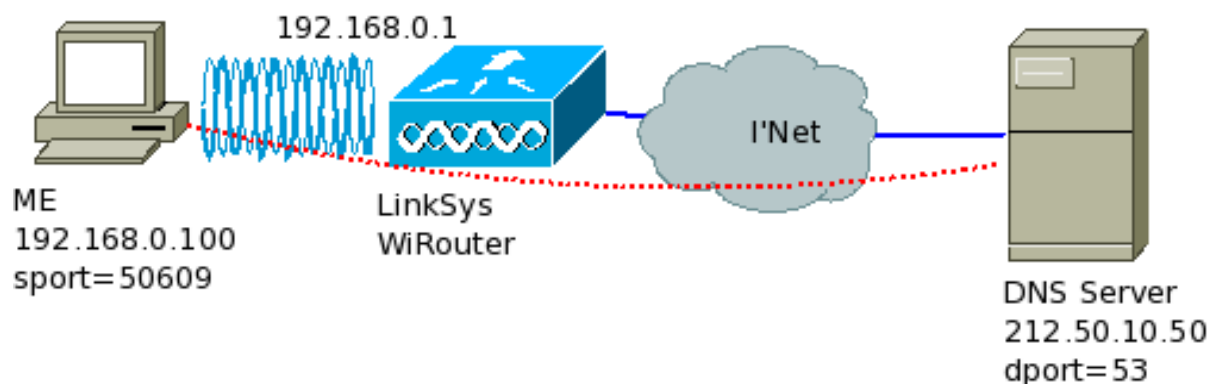
Случайният избор на порт помага за повишаване на сигурността. Номерът няма да е предварително известен на злосторника.

В UDP не се създават сесии. След като данните са готови и портовете са идентифицирани, UDP формира дейтаграма и я подава към мрежовия слой за изпращане по мрежата.

UDP. Клиентски процеси.

UDP съединение по DNS


```
ipv4      2  udp      17  93  src=192.168.0.100  
dst=212.50.10.50 sport=50609 dport=53  
packets=2 bytes=150  src=212.50.10.50  
dst=192.168.0.100 sport=53 dport=50609  
packets=2 bytes=210 [ASSURED] mark=0  
secmark=0 use=2
```

UDP Jumbograms (IPv6)

16-бит поле **Length** в UDP header ограничава дължината на UDP пакета (**UDP header + данни**) ≤ 65535 октета.

За да се справим с това ограничение (**RFC 2675**):

UDP пакети $> 65,535$ октета се изпращат като **UDP Length = 0**, получателят извлича фактическата дължина на UDP пакета от **IPv6 payload length**.

UDP-Lite

Lightweight User Datagram Protocol (**RFC 3828**), или UDPLite, е подобен на UDP, но може да обслужва приложения в силно ненадеждна мрежова среда, където целта е данните да бъдат доставени, даже и повредени.

Ако тази характеристика не се използва, UDP-Lite семантично е идентичен с UDP.

UDP-Lite приложения

Приложения, които печелят от това, че данните им се доставят, даже и повредени:

- кодери за глас и видео (напр., AMR [RFC-3267], Internet Low Bit Rate Codec [ILBRC], и H.263+ [ITU-H.263], H.264 [ITU-H.264; H.264] както и MPEG-4).

Тези кодери се справят по-добре с грешки в полето за данни отколкото загуби на цели пакети.

Защита на канално ниво

Да има силна проверка на интегритета на данните (напр., CRC-32).

Радио технологии (като 3GPP) поддържат такова поведение на линиите.

Ако е ясно коя е чувствителната част от пакета, възможно е физическата линия да осигури по-добра защита именно на тези чувствителни байтове (напр., Forward Error Correction).

Ролята на IP и транспортния слой

IP не е проблем за тези приложения, защото в IP хедъра **няма checksum**, който да покрива полето за данни.

В IPv4 [RFC-791] UDP checksum покрива или целия пакет, или нищо.

В IPv6 [RFC-2460] UDP checksum е задължителна, защото IPv6 хедъра **няма header checksum**.

Какво защитава UDP-Lite

За описаните по-горе приложения транспортният протокол трябва да защитава важната информация като хедъри и да игнорира грешки, с които се справя приложната програма.

Приложната програма, която изпраща данните, определя **кои байтове трябва да се верифицират** със checksum.

Частичен checksum

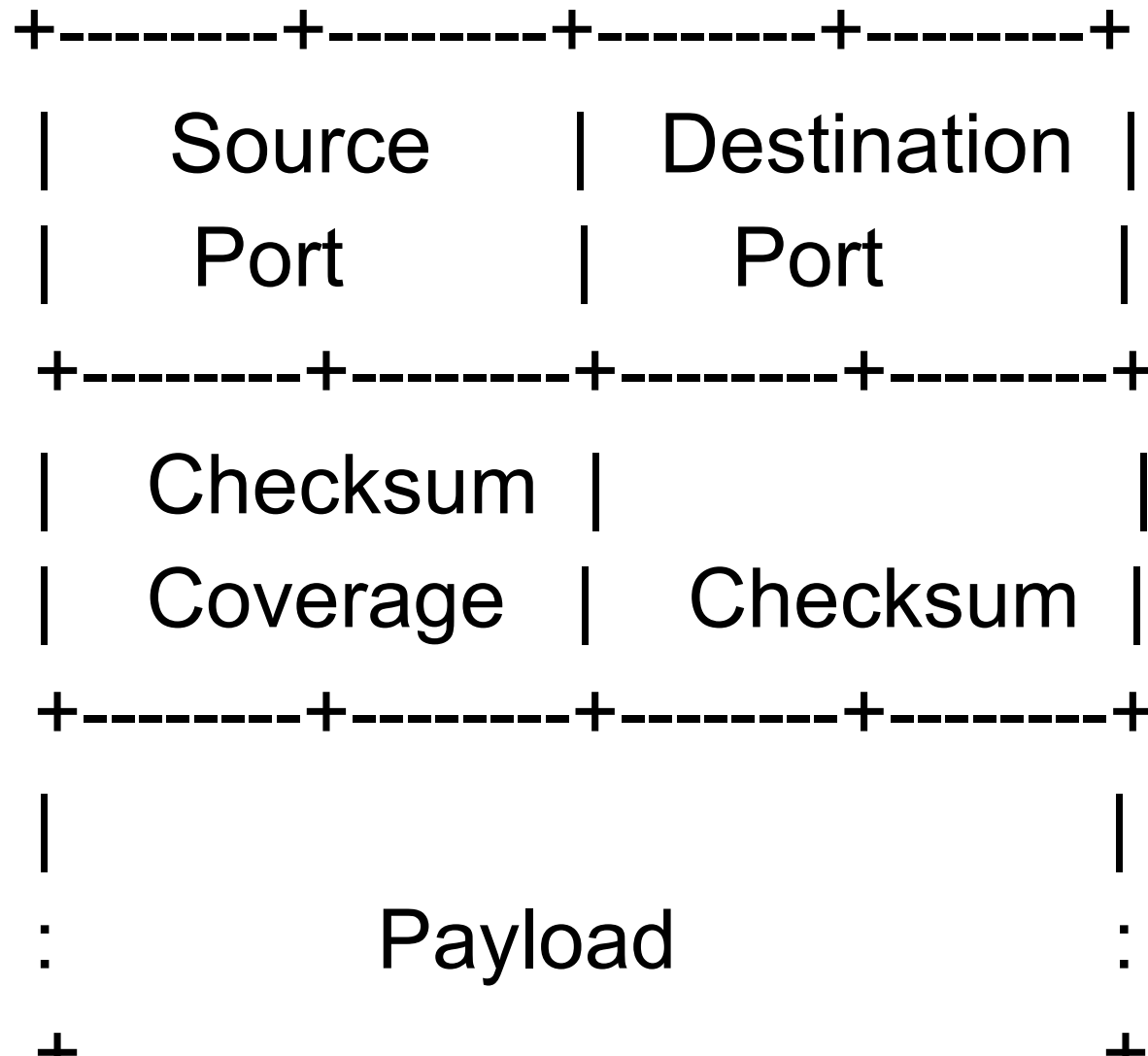
UDP-Lite предлага като опция checksum с частично покритие.

Пакетът се разделя на **чувствителна част** (която се **checksum-ва**) и нечувствителна част.

Грешки в нечувствителната част няма да предизвикат отхвърляне на пакета.

Ако checksum покрива целия пакет, UDP-Lite е семантично идентичен с UDP.

UDP-Lite header

Checksum Coverage

Това поле показва броя на байтовете от началото на UDP-Lite хедъра, които се checksum-ват. (Хедърът задължително се checksum-ва).

Checksum Coverage = 0 означава, че целият UDP-Lite пакет се checksum-ва. (Checksum Coverage) = 0 или ≥ 8 . В противен случай (1 - 7) пакетът се изхвърля.